

5698 - 1938

הנני

מוכן ומזומן

לקים מצות עשה

שמור את חג

האביב

זכור את היום

אשר בו יצאתם

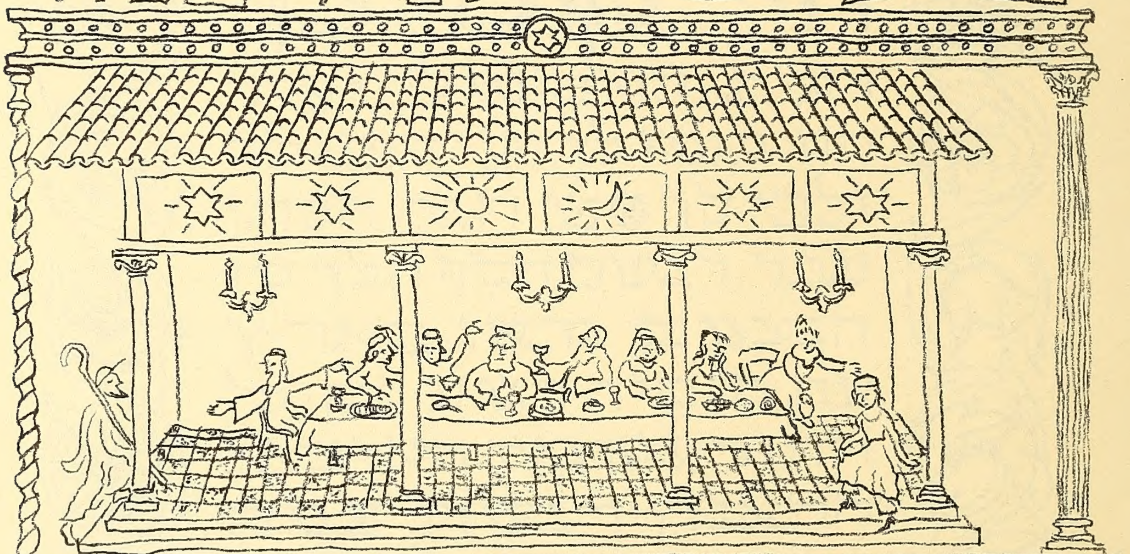
הבאת העמר

ראינו עמלנו כעמל הנמלים
כל איש יביא כעמיר אלומות
גדיש דגן יקום לתלפיות
ושבליו פנימה פנימה השבלים

ראינו עמלנו זה עמל הנמלים
כי ירבה לו יברך כפלים
משמני הארץ ומטל שמים
עם שבלים פנימה פנימה השבלים

ראינו עמלנו הוא עמל הנמלים
שמרו אפוא אחים אוגרי הבר
ליום מצור יעופו אויב וצר
השבלים פנימה פנימה השבלים

כל דכפין
ייתי ויכול
כל דצריך
ייתי ויפסח

השתא עבדי
לשנה הבאה
בני חורין

הוי קומי לך

רעית, הוי קומי לך יפתי
הוי קומי לך, הוי קומי לך
ולכי לך ❁ כי הנה הסתו
עבר, הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול
התור נשמע בארצנו
התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו ריח

הוי קומי לך

ספיח

הן לא חרשתי גם לא זרעתי
לא התפללתי על המטר
ופתע ראה נא שדותי הצמיחו
דגן ברוך שמש במקום דרדר

האם הוא ספיח תנובות מקדם
חטי חדוה הם הצורים מאז
אשר פקדוני בימי העני
בקעו עלו בי בארח רז

שגשגנה שגינה שדמות הפלא
שגשגנה שגינה וגמלנה חיטי
אני זוכרת דברי הנחום
תאכלו ספיח ואף סחיש

שירי אביב

לקהלה לסדר הפסח בגבעת ברנר. טו בניסן תרח"ץ

א.

מה יפית, האביב!
השדה, הגנה
הצמחים יפרחו;
קהלת הצפרים מסביב.
מה יפית, האביב!
מה נעמת, האביב!

מה יפית, העולם!
זה הגן שטוח
זך גלים ברוחה,
ומאירים פני הגגם.
מה יפית, העולם!
מה נעמת, העולם!

מה יפית, בקר אור!
כל ענף, כל עשב
יגמעו טל אסף,
ישתו טל, ימיצו אור.
מה יפית בקר אור!
מה נעמת בקר אור!

ב.

תמור מתוק, ההר ירק;
פרחי השדה בלי גבול וחק,
שמשת צלילה מזהרת.
יום ליום יוסיף הדר
יפה הרמי תפארת.

מי לא ישמח בזרח זיו?
מי לא ימלא רנן פיו
ושפתותיו - גיל נער?
אשרי עולם שככה לו:
הדר, חדוה וזהר!

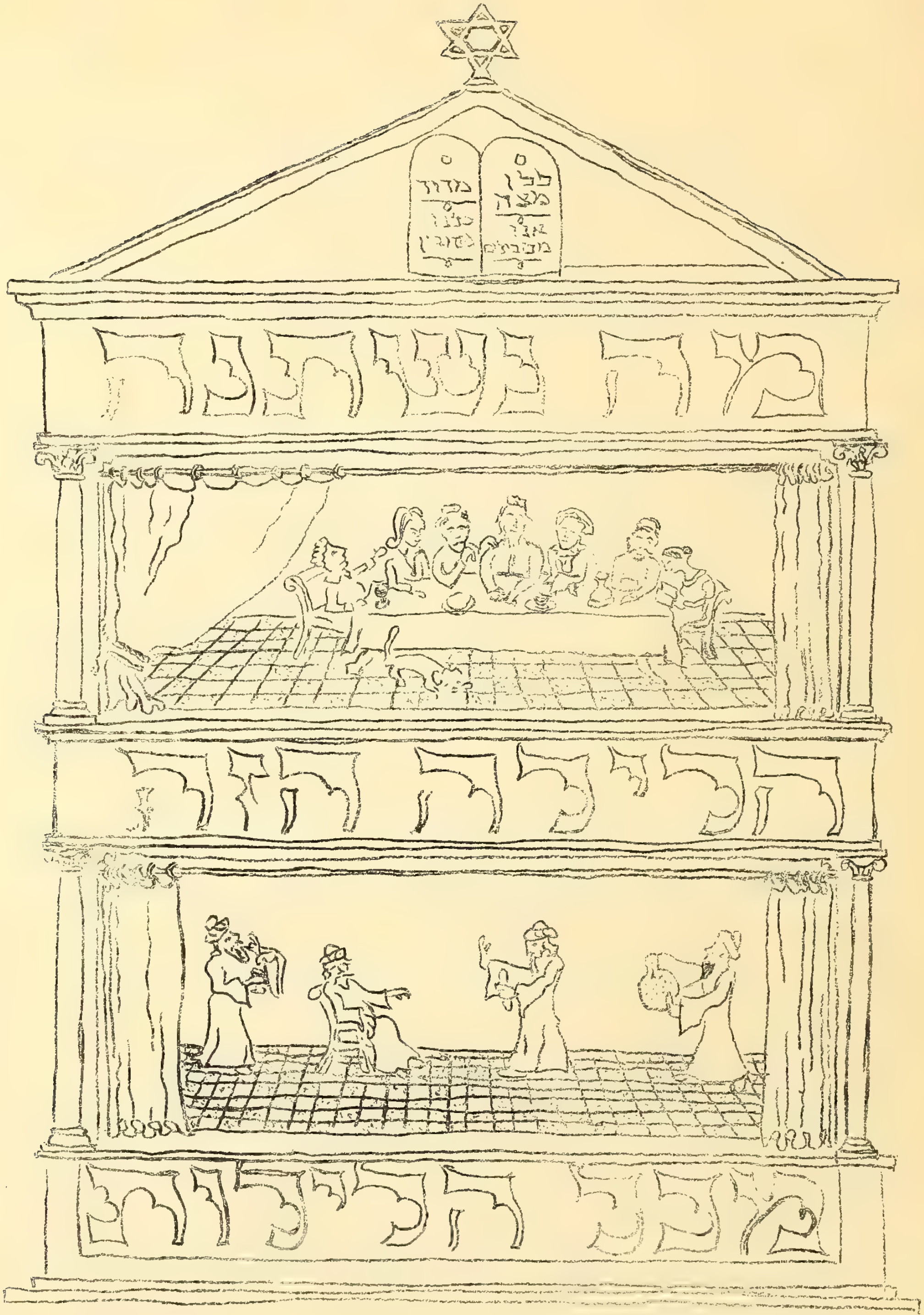
זמרה להנדל. יציאת מצרים. שירת יחיד.

הריעו, הריעו כי קם ישראל.
ים מפניו נס ויסב לאחור.
תוך ליל תהו עם יעבר,
מי זה נגדו יעמד?
עד יירש ארץ לו נועדה.

דין דן

היה היתה צבת על סדן דין דן מפטיש
ברזל יעשן הוא קטורה עגול ומרין דן דין
חד ורפוי מצבעת הוא עוד אחת ועוד שתים
הנה כבל נחשתים כבל כבל מעגל על
כל דרך ועל כל שבילי באשר כף רגל עם
ורצון בא חפשי רענן
וכנפים פרש ויתפש
הצפרת מעל הסדן
ויתפש כל חניה כרין
התפרצו חליות בעברים
גם פה גם שם דין דן
תגיד כבל תם
ורוח אביב בא מרנין
פרחים, עלים על כל ענף
עם צליל הברזל
עוד צליל אחד יענה
שיר החרות הוא בא דין

דין דן

מה נשתנה
הלילה הזה
מכל הלילות

עבדים היינו
לפרעה במצרים

ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום
וענו אותם ארבע מאות שנה
וגם את הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול

וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור
ההוא ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף ויאמר
אל עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום ממנו הבה נתחכמה לו
וישימו עליו שרי מסים למען ענותו
בסבלותם ויעבדו מצרים את בני
ישראל בפרך וימררו את חייהם
בעבדה קשה בחמר ובלבנים את
כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך
וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ

נגד אבותם עשה פלא
בארץ מצרים שדה צען
ויהפך לדם יאוריהם
ונזליהם בל ישתיון
ישלח בהם ערב ויאכלם
וצפרדע ותשחיתם
ויתן לחסיל יבולם
ויגיעם לארבה
ויך כל בכור במצרים
ראשית אונים באהלי חם
בקע ים ויעבירם
ויצב מים כמו נד
וינחם לבטח ולא פחדו
ואת אויביהם כסה הים
וינחם בענן יומם
וכל הלילה באור אש
יבקע צורים במדבר
וישק כתהומות רבה
ויוצא נוזלים מסלע
ויורד כנהרות מים
ויביאם אל גבול קדשו
הר זה קנתה ימינו

היום אתם יוצאים
בחדש האביב

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן
מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב

לזכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית עבדים

בכל דור ודור
חיב אדם לראות
את עצמו כאלו
הוא יצא ממצרים

והיא שעמדה לאבותינו
ולנו שלא אחד בלבד עמד
עלינו לכלותנו אלא
שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותנו
והקדוש ברוך הוא
מצילנו מידם

הטה אדני אזנך ענני

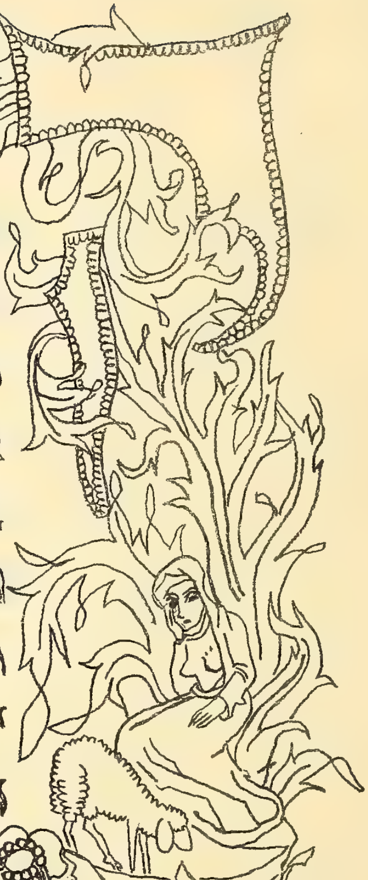
הקשיבה קול תחנונותי

אתה אדני מגן בעדי

רבים רבים קמים עלי

שמרני אל חסיתי בך

כי מי אלוה בלעדי אדני

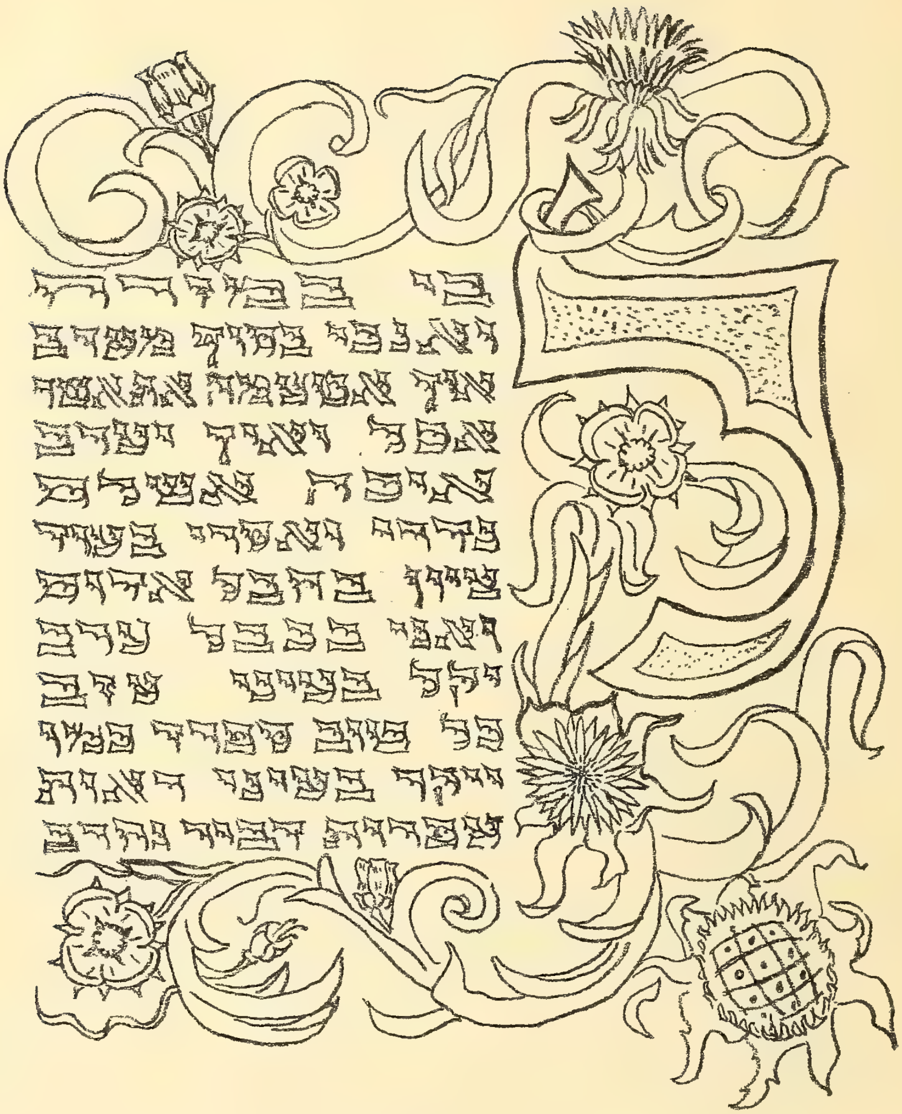
קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים
רחל מבכה על בניה
מאנה להנחם על
בניה כי איננו
מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה
יש שכר לפעלתך
ושבו מארץ אויב

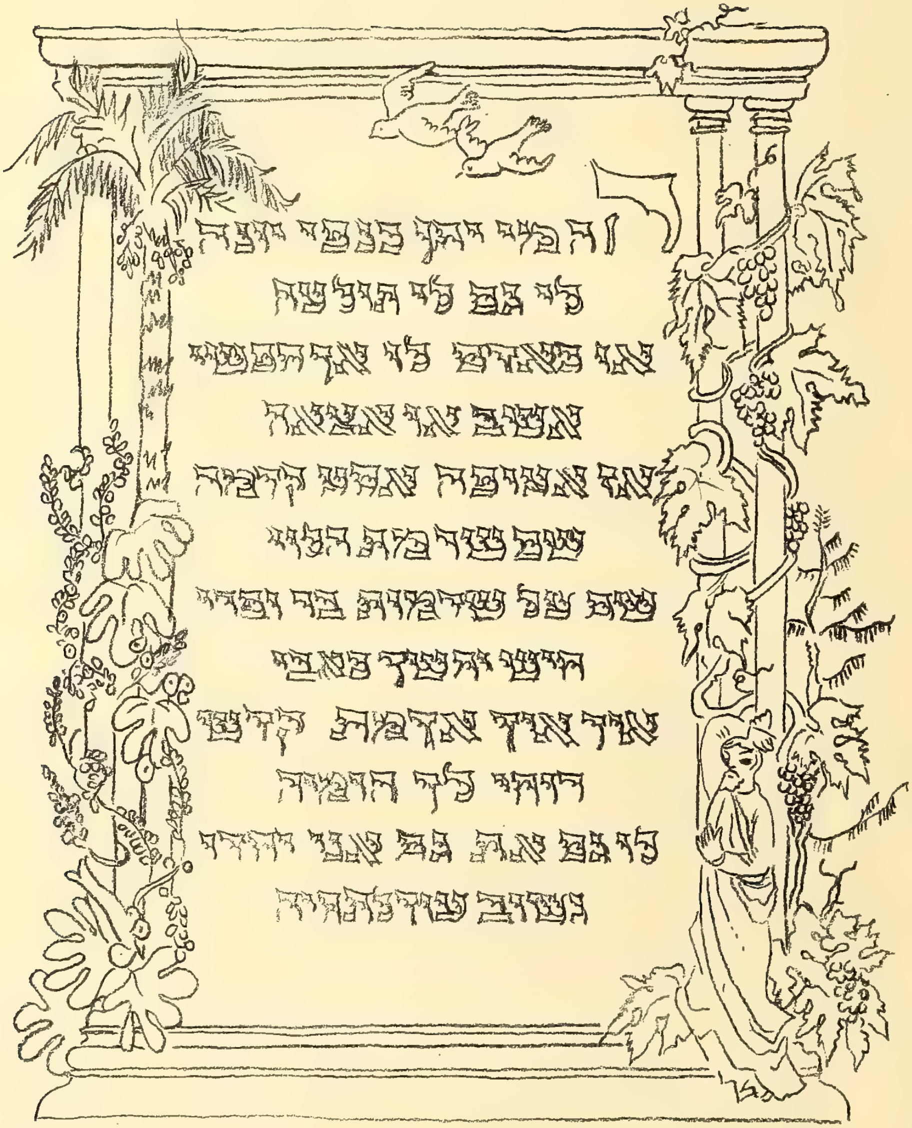
נחמו
נחמו עמי

על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון
הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים
הרימי אל תיראי
אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם

בשוב אדני את
שיבת ציון היינו
כחולמים אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו
רנה אז יאמרו בגוים
הגדיל אדני לעשות
עם אלה הגדיל אדני
לעשות. עמנו
היינו שמחים

אדברה וירוח לי כי רוחי הציקתני
על מרירות נפשי ועל כבד שעבודי
בין כל אמה ולשון אני לבד נוקשתי
לכת מיום ליום לאחור ולא לפנים
הכנעתי בשעשך והשפלתי במדי
הטבעתי ביון ונתתה ביד זדי רשעה
ואם כח אבנים כחי. אם בשרי נחוש
לשאת ולסבל כל אלו הצרות
זה לי כמה שנים הרבה ושומנה
אלף ועוד שכולה וגלמודה
הבושה בבתי פלאים הרושה כשדה
הפורה כגנב. הפנות ראשי כאבל
נלאיתי נשא גלות ושביה
מרפש רגלי גוי נבל ולא עם:

וביום פרענות

עת מעבר כל סלע
מחיק כל עווץ, צל המות אורב
מחננו כקדם. בגזר לבותינו
שוקק זרונן ועמל וכואב
ועת מתוכנו רעים נרצחים
יזמם על משמר עמלם בדונם
בחרשם בשדה בחצבם בהרים
בנטרם פרדסים נדחים –
בשנים חורקית נלוה את מתינו
אלמים מול גורל משתולל ואכזר
מעלה חברים עמלים לתמם
זבחי כפר למלך מדבר.
קפוצי אגרופים בנפש דומעת
קבר נכרה לאחים יקרים –
ולבקר נצא תחתיהם למשמר
לכבישים לשדות להרים
ולאם שכולה ואחות נאהבת
ונער יתום שלומים כי ישאל –
נצביע על כפר מחננו בוטח
שדה שחורשנו וכביש שנסלל –
אנחנו שכנה פרוצים לבתינו
לרוח תוגה וכפרי אין-אונים
בגזר לבותינו האלה אנחנו
זורעים ונוטרים ובונים

[illegible] ימי [illegible] הספירה.
[illegible] לא [illegible] אל ארץ הבטיחו גבולות [illegible]
ובספרו [illegible] עם הרומים, — והנה גלותם. [illegible]
והשאות [illegible] העמים התברכו בלבבם: „מה לנו [illegible]
[illegible] ריב לא לנו?" ותבך עינם מרורות, כי [illegible]
[illegible] וגבורו, אשר היה החלם להשיב את הנכשלים, אך [illegible]
אל השאננים [illegible] ישלחו. אך בן [illegible] תבל [illegible]
תשוד חרב משכלת ואין אומר השב. וארץ הצפון נתן [illegible]
[illegible] לחיל ארץ קטנה ולא היה פוצה פה, והוא גם התבאר [illegible]
[illegible] היתה לו הארץ לנחלה. ויחבאו קול השאות והצעקה [illegible]
[illegible] ארץ [illegible] אמרה להיות אולדת לעמלים, גם בה כל המדון [illegible],
[illegible] משפט וטבח אחים.
[illegible] ארץ רבים והנה מצוקת ישראל בתפוצות גלותו: נשבר מטה
לחם ונכרת אכל מפיהם. קברי כלאים החבאו ובמחנות אסירים הסגרו
אחת הגוים [illegible] ואל הרי ישראל עיניהם ישאו.
אך גם הארץ לא נשברה עוד יד המדון: מה שנתים אשר [illegible]
[illegible] לבלם הרי [illegible]. והמסכה העוירה החולשת על גוים [illegible]
[illegible] המרצחים עד היום. ויהי כי שאותה לעמד בפניהם [illegible]
נחלת ישראל ולהשביר אך פתח צר במבוא הארץ לפליטת החרב הדופקת [illegible]
[illegible] האמללה [illegible] אל [illegible] האורות [illegible] כי [illegible]. [illegible]
מה שנתים על משמרתם [illegible], לא [illegible] ארץ, לא [illegible] משכנותיהם [illegible],
כי בעצם הימים האלה פרצו צפונה ונגבה.

חד גדיא

דזבין אבא
בתרי זוזי
ואתא שונרא
ואכל לגדיא
ואתא כלבא
ונשך לשונרא
ואתא חוטרא
והכה לכלבא
ואתא נורא
ושרף לחוטרא
ואתא מיא
וכבה לנורא
ואתא תורא
ושתה למיא
ואתא השוחט
ושחט לתורא
ואתא מלאך המות
ושחט לשוחט
ואתא הקדוש
ברוך הוא
ושחט למלאך המות

חד גדיא

